

det, men vi tilkjendegive ogsaa, idet vi forbigaa de andre Punkter, at vi stræbe efter Enighed og ingenlunde efter Uenighed. Jeg har jo allerede ved 1ste Behandling forklaret, og det Samme har det ærede 2det Medlem for 9de Kredss (Estrup) gjort, at efter al Sandsynlighed er denne Post kommen ind paa Finantsloven, fordi det var den eneste Maade, hvorpaa det under de forhaandenværende Omstændigheder kunde komme frem i Folkethinget, saaledes at Folkethinget ikke tillagde dens Indsættelse der nogen særlig Betydning. Jeg negter ikke, at 3die Behandling af Finantsloven i Folkethinget, som nu foreligger, viser, at et Par Medlemmer tillagde denne Post en principiel Betydning, men jeg tvivler høilig om, at det er Folkethingets eller dets Flertals Mening; skulde det derimod være Tilfældet, ja, saa viser det jo netop, at det er nødvendigt, at Posten stemmes ud.

Scholer: Jeg nævnte før, da jeg havde Ordet, at over for Spørgsmaalet om Pantserlibet havde det andet Spørgsmaal for mig en meget underordnet Betydning. Det Forslag, som her foreligger, og som 7 ærede Herrer have stillet, motiverede den ærede Ordfører for Forslagsstillerne navnlig derved, at, dersom der var Nødsnød for, at de nuværende høie Priser paa Livsforbrødenheder ikke bleve vedvarende, vilde han anse det for ligegyldigt, om Sagen blev afgjort, gennem Finantsloven; men hvor har det ærede Medlem Sikkerhed for, at de nuværende høie Priser absolut blive vedvarende? Vi have ofte set, at høie Priser pludselig kunne dale ned til lave Priser. Lad os f. Ex. tænke os, at de Lande, som Danmark i Nægle forsyner med mange Livsforbrødenheder, til Sommer faae en rig Høst og som Følge deraf trænge til mindre Tilførsel; saa ville vore Produkter synke i Pris, thi det er en Selvsølge, at, dersom vi ikke have villige Markeder for vore Frembringelser, synke vore Produkter stærkt i Pris; vi ere jo her i Danmark saa lykkelige at frembringe omtrent dobbelt saa Meget, som der forbruges i Landet. Med Hensyn til Kolonialvarer synes det jo efter de sidste Efterretninger, at der ogsaa er stor Tendens til Omflag i de høie Priser, saa at det ikke er vist, at denne Dyrtid vil vedvare til næste Aar. Dertil kommer, at, saa vidt jeg har forstaaet den Tilspøining, som staar i vore Lønningslove om, at forinden den og den Løbs Udløb skal der foregaa en Revision af dem, staar det Ministeriet til enhver Tid frit for, naar det finder det nødvendigt, at komme med et Forslag om Revision af de vedkommende Love. Jeg kan derfor ikke se, at der er noget saa Støbende i, at man vedtager, at saadanne midlertidige Tillæg — thi vi maa huske paa, at det er ikke en Lønningsforhøielse, men et Dyrtidstillæg; det tror jeg er det rette Navn — optages paa Finantsloven. Der staar virkelig mange Poster paa Finantsloven, om hvilke det, naar man skulde gaa

saa strengt i Rette dermed, ogsaa kunde siges, at de ikke høre hjemme der, men bør udstemmes. Saavidt jeg har forstaaet Ministeriets Udtalelser her, er det jo — om end med nogen Beslagelse — i alt Fald stikende gaaet ind paa at anerkjende Finantsloven, som den foreligger, og dertil kommer, at man maa frygte for, at dersom man her udtager Bestemmelsen af Finantsloven, kan Følgen blive, at de Vedkommende intet Dyrtidstillæg faae, thi derfor har man ingen Sikkerhed. Naar det ærede Medlem og et andet æret Medlem (Estrup) mente, at det andet Thing havde sat Forslaget ind i Finantsloven, fordi det ikke kunde finde noget andet Sted, have der ingen Sikkerhed derfor. Det er netop muligt, at det har været det andet Things alvorlige Villie at ville have det ind paa Finantsloven som et midlertidigt Dyrtidstillæg, og skulde Følgen af, at man her udstemmer Forslaget af Finantsloven, da blive den, at de Vedkommende slet ikke fik Dyrtidstillæg, vilde man begaa Uret imod dem, der trænge, og jeg vil indrømme, at der er vist mange af dem, som kunne trænge haardt til Tillægget i disse Tider. Om man end kunde tænke sig Forslaget noget forandret, lidt forhøiet f. Ex. som det ogsaa er omtalt, ved at bortstære de ganske unge, nylig ansatte Embedsmænd, er et Spørgsmaal, som jo ikke ligger for. Efter at Ministeriet, om end med Beslagelse, har godkjendt Finantsloven, som den foreligger, er jeg imod dette Ændringsforslag, ligesom jeg overhovedet er imod at foretage nogen Forandring i den; thi det lader sig ikke negte, at vi ved at foretage den her foreslaaede Forandring i Finantsloven let kunne fremkalde en stor politisk Konflikt, som kan være uheldbringende, saaledes som den nuværende Situation er, og som det derfor vilde være det Bedste ved alle mulige Midler at søge at undgaa. Jeg anser det saaledes for det Høiligste og Rigstygste at tage Finantsloven, som den er, og jeg kan altsaa ikke stemme for de Herrer's Forslag.

J. Andersen: Hvor vidt de nuværende høie Priser ville vedblive eller ikke, er det vistnok meget vanskeligt for noget Menneske at afgjøre, og skulde de vedblive, bliver det vist særdeles nødvendigt at foretage en Revision af samtlige Lønningslove før den Tid, disse sætte som den yderste Grændse. Jeg er nemlig enig med den ærede sidste Tale i, at der er Intet til Hinder for, naar Regjeringen og Repræsentationen ere enige derom, at tage fat paa at revidere Lovene. Jeg kan for Dyrigt ikke indse, at det skulde være noget saa Forfærdeligt, at denne Post staar paa Finantsloven. Vi finde jo i Finantsloven mange lignende Poster, endogsaa vedrørende enkelte Embedsmænd, som ere blevne uheldig stillede ved Lønningslovene, og som der er tillagt en bestemt aarlig Sum, som man altsaa forudsætter vil blive bevilget hvert Aar. Jeg har saaledes set, at paa